

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-06-04)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-06-04)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 24. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000015.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 4de Jun. 1809.

Hvad N. (N. N., den Visse, δεινα, den Renommeerte) angaaer, da veed Du vel, at ligesom min Politik ikke er de Antigallicaneres, der ønske Engellands Floer til Modvægt, saa er min Meening om ham ikke deres, som ansee ham for en næsten ubetydelig parvenu. Jeg veed meget vel, hvor store og dybe Kræfter der virke i ham, jeg forbauses selv ved at betragte den Concentration, den Snarhed og Sikkerhed, og den Lykke, hvormed han handler; og undertiden synes et enkelt Ord af ham næsten egentlig stort. Men desuagtet er min Meening om ham denne: Jeg hader ham, fordi han er ond, jeg foragter ham, fordi han er lumpen, jeg afskyer ham, fordi Intet er ham helligt, jeg forbander ham, fordi ingen Jammer er saas. 25stor, at den skulde hindre ham i en snavs Plans eller en elendig Hævns Udførelse, og jeg væmmes ved ham, fordi han er en Hykler, fordi han taler om sig som en udkaaren Hævner over al Troeløshed, fordi han erklærer de østerrigske Generaler i Tyrol for Røvere — han, der gjorde det Samme i Polen, og i Preussen samlede 4 Batailloner Landsforrædere under sine Faner. Hvilket er hans Bestræbelsers Maal? Dersom det endog lykkes med den forhaabede Roe i Europa, hvorledes kan den lykkes, uden derved, at en fransk Besætning vedbliver at drille, indignere og udsue Landene, og at disses Mandskab føres bort i Udlændighed? Hvis da det Heele ikke skal være anseet som sigtende kun til den eene Mands Fordeel, hvortil da, uden til den eene Nations, som, uden Dyd, uden Friehed, uden Sands for Godt, Sandt eller Skiønt ^{*)}, Intet har, hvorved den er værdig at beherske Verden? Og hvorledes er det rimeligt, at Freden kan vaere længere, — hvis den endog kommer — end han lever, — da alle Baand ere løste, og Ærgierrigheden saa frygtelig opvakt? — At han er sendt til at nedrive og forstyrre det Uduelige, see vi Alle; at der igien skal bygges paa Tomten, vide vi Alle; og jeg kan derfor for Tiiden ikke fortænke Nogen, at han haaber at see Bygmesteren i den Samme, som river ned, skiøndt jeg ikke kan haabe med. Jeg undrer mig derfor heller ikke, at Du finder nogle af mine Yttringer meere overensstemmende med „Tydskernes Forventninger“, end med virkelige Facta; især er det sandt, at der intet Skridt hidtil er skeet, som udvortes kunde lade befrygte en allerhøjst privilegeret „kejserslig Religion“. Imidlertid have vi erholdet en halv Snees Constitutioner fra Paris, ikke uddannede i Folket, af Folket, efter Tiiderne, men udkastede efter vilkaarlige Griller. Vi have bekommet en Lovbog, som jeg vel ikke kiender, men hvormom man ingen Grund har til at formode noget Stort, og som stedse atter er en fremmed Qvist, ikke en Plante, voxet i den Jordbund, hvor den skal staae. Og dersom Europa faaer dens. 26bebudede Hviile, dets Herre altsaa med, da kan man vel befrygte mange Ting af det frygtelige, uroelige, uædelmodige Menneske, naar Kriige ikke længer beskæftige ham; og der vil nok kun behøves, at Nogen opfinder en hensigtsmæssig Religion, for at faae den indført under Beskyttelse af „Vennen af alle store Ideer“. —